

Geschiedenis van Mattheüs en Andreas¹

Hoofdstuk 1.

(H) Mattheüs valt het lot van het land van de Kannibalen ten deel

Nadat de hemelvaart van onze Heer enkele dagen geleden had plaatsgevonden, de dagen van het pinksterfeest ten einde waren en de Trooster in de bovenkamer van Sion gekomen was, toen waren de heilige apostelen met de gave van de Geest der heiligheid vervuld en ieder van hen had het verlangen om uit te gaan en het evangelie van de Messias te verkondigen. Zij begonnen daarop het lot te werpen om zo de landen onderling te verdelen. Nu gebeurde het dat, toen alle loten gevallen waren, het aan de apostel Mattheüs¹ toegevallen was om naar de stad te gaan waarvan de inwoners kannibalen waren. De inwoners van die stad aten geen brood en dronken geen water, maar het vlees van mensen was hun voedsel en ook hun drank bestond uit mensenbloed. De inwoners namen ieder mens die de stad binnenkwam gevangen, doorstaken zijn ogen, haalden ze eruit en gaven hem een beker te drinken die met toverij klaargemaakt was. Direct wanneer hij de beker gedronken had, veranderde zijn hart en verloor hij zijn verstand, waarop hij het hart van een dier kreeg.

(H) Mattheüs blind gemaakt en gevangengezet

Het gebeurde dat toen de heilige Mattheüs de poort van de stad binnenkwam, de inwoners hem direct gevangennamen, zijn ogen doorstaken en eruit haalden en de met toverij gemende beker te drinken gaven. Hierna sloten zij hem in de gevangenis op waar iedereen die hen in handen gevallen was opgesloten werd. Zij gooiden gras voor hem neer om op te eten.

(H) De gifbeker deert Mattheüs niet

Toen de gezegende apostel de beker die ze hem te drinken gaven gedronken had, veranderde zijn hart niet, maar met tranen bleef hij voortdurend en ernstig bidden, zeggende: 'Onze Heer Jezus de Messias, omwille van Wie wij alles verlaten hebben om U te volgen, want wij weten dat U de Ware God bent, de Helper en de Bevrijder van iedereen die op U vertrouwt. Kijk Heer en zie wat deze mensen die in hun hart verhard zijn met Uw dienaar Mattheüs doen, hoe zij mij als een beest zonder begrip behandelen, want U weet alles. Als dit Uw wil is O Heer, dat ik voor de inwoners van deze stad tot voedsel wordt, laat Uw wil dan volbracht worden, ik zal niet vluchten voor Uw bevel. Geef mij het licht in mijn ogen, dat ik zien mag wat de mensen van deze stad mij aandoen. Verlaat mij niet Heer en geef mij niet over aan deze bittere dood.'

(G) Mattheüs moet nog 25 dagen volhouden

Terwijl de gezegende Mattheüs dit bad, straalde een machtig licht in de gehele ruimte waar hij was opgesloten en een stem klonk vanuit dit licht die zei: 'Mattheüs, mijn apostel, doe uw ogen open.' Direct daarop deed hij zijn ogen open en zag. Gelijk daarna, voor de tweede keer, sprak de stem opnieuw en zei: 'Mattheüs, wees moedig en wees sterk, vrees niet, want ik zal u niet in de steek laten of u achterlaten,

want ik zal u bevrijden uit alle verleidingen en niet alleen u, maar al uw metgezellen, want ik ben altijd met u. Houd nu vijftig dagen in deze gevangenis van u vol, als hulp voor de zielen van velen. Na deze zaken zal ik u Andreas sturen en hij zal u uit deze gevangenis brengen, samen met iedereen die hier bij u is.' Toen onze Redder deze dingen gezegd had, werd Hij in de hemel opgenomen.

Toen zei Mattheüs: 'Uw genade zij met ons, onze Heer Jezus de Messias.' Zo zat hij in de gevangenis en was aan het zingen. Als de beulen de gevangenis binnenkwamen om mensen op te halen voor de slacht, dan sloot Mattheüs zijn ogen zodat zij niet door zouden hebben dat hij het licht zag.

Op een dag toen de beulen kwamen om hem te grijpen en zij het label lazen dat aan zijn hand was vastgemaakt, zeiden zij onder elkaar: 'Over drie dagen zullen wij ook deze ophalen en hem aflachten,' want zij waren het gewend om de dag waarop een mens was gevangengenomen op een stukje hout te schrijven en dit aan zijn hand te binden zodat zij wisten wanneer hij zijn dagen vol gemaakt had.

Hoofdstuk 2.

(G) Andreas naar dezelfde stad geroepen

Nu gebeurde het, toen de zeventig dagen voorbij waren, gerekend vanaf het moment dat de gezegende Mattheüs gevangen gezet was, dat onze Heer Jezus de Messias aan Andreas verscheen in het land waar hij onderwijs gaf. Hij zei tegen hem: 'Andreas, sta op en ga met uw discipelen naar de stad waarvan de inwoners kannibalen zijn, haal daar Mattheüs uit de gevangenis waarin hij zit. Over drie dagen gaan die ellendelingen hem eruit halen om hem te doden en zelf op te eten.' Andreas antwoordde en zei: 'Mijn Heer, ik ben niet in staat om binnen drie dagen naar die stad toe te gaan, want de weg is lang. Stuur maar een engel om hem daaruit weg te halen, want U mijn Heer weet dat ik met vlees bekleed ben en niet in staat ben om daar snel aan te komen, ik weet niet eens de weg.' Onze Heer reageerde als volgt naar hem: 'Luister Andreas en gehoorzaam Hem Die u gemaakt heeft en u tot stand gebracht heeft. Want Hij is in staat om in een oogwenk te gebieden en dan zou die stad opgetild worden en hier gebracht worden. Maar sta morgenochtend op en daal met uw discipelen af naar de kust en zie, daar zult u een schip aantreffen. Ga aan boord hiervan, u, samen met uw discipelen.' Nadat onze Heer deze dingen gezegd had, gaf Hij hem de vredegroet en werd in de hemel opgenomen.

¹ Wordt soms ook vertaald met de nieuwe 12^e apostel Mattias

(H) Andreas met zijn discipelen in het schip met Jezus

's Morgens stond Andreas op, zoals hem opgedragen was en ging met zijn discipelen naar de kust, daar zag hij een klein schip. In het schip zaten drie mannen, want onze Heer had opgedragen om een boot klaar te maken en Hij verscheen in de gestalte van een zeeman. Bij Hem waren twee engelen die een mensengestalte aangenomen hadden. Toen Andreas het schip met de drie mannen erin zag, verheugde hij zich uitermate, ging naar het schip toe en zei tegen hen: 'Waar gaat u heen mijn broers?' Onze Heer zei tegen hem: 'Wij gaan naar het land van de kannibalen.' Nu had Andreas niet door dat dit Jezus was, maar onze Heer verborg de macht en kracht van Zijn Godheid en liet zich als stuurman zien. Andreas antwoordde en zei: 'Ook wij willen naar die stad gaan.' Toen zei onze Heer tegen hem: 'Iedereen vlucht weg uit die stad en u wilt ernaartoe gaan?' Andreas antwoordde met te zeggen: 'Wij moeten daar iets doen, we moeten daarheen gaan, als u zo vriendelijk wilt zijn, laat dat dan aan ons merken.' Jezus reageerde met te zeggen: 'Kom gerust aan boord.'

Andreas antwoordde weer en zei: 'Ik wil dat u weet, mijn broer, voordat wij aan boord van het schip komen, dat wij geen geld hebben om het schip van u te huren, ook hebben wij geen brood voor de maaltijd bij ons.' Onze Heer zei tegen hem: 'Hoe wilt u aan boord van het schip komen als u geen geld heeft om te betalen?' Andreas zei hem: 'Luister mijn broer, denk niet dat wij vanwege stijfkoppigheid geen huur betalen willen, maar wij zijn de leerlingen van onze Heer Jezus de Messias, Die ons liefgehad heeft, ons twaalfen uitgekozen heeft en ons geboden heeft door te zeggen: 'Als u uitgaat om te prediken, neem dan geen portemonnee of tas mee, geen koper(geld) of brood, staf of schoenen. Neem ook geen twee jassen mee.'² Als u zich dus over ons wilt ontfermen, vertel ons dat dan snel, en zo niet, dan gaan wij naar een ander schip op zoek.' Jezus antwoordde en zei tegen hem: 'Als dit het gebod is dat u heeft ontvangen en u zich daaraan houdt, kom dan aan boord. Want ik zeg u dat ik het prettiger vindt dat de discipelen van de Messias aan boord van mijn schip komen, dan zij die mij met goud en zilver betalen. Ik zal u dit zeggen, misschien mag ik het wel waard zijn dat de discipel van de Messias aan boord van mijn schip komt.' Andreas antwoordde en zei: 'Sta mij toe mijn broer, moge de Heer u een beloning en vergiffenis schenken.'

Toen ging Andreas aan boord van het schip en reageerde naar zijn discipelen met te zeggen: 'Mijn kinderen, als u dat wilt, blijf dan aan land, totdat ik afgemaakt hebt wat de Heer tegen mij gezegd heeft en ik bij u terugkom.' Maar zijn discipelen zeiden tegen hem: 'Het zij verre van ons om dit te doen! Want als wij u achterlaten, dan raken wij vervreemd van de genade die ons geschonken is, wij zullen dus bij u blijven, waarheen u ook gaat.'

Jezus antwoordde en zei tegen Andreas: 'Als u werkelijk de discipel van de Messias bent, herinner uw leerlingen dan aan de wonderen die uw Heer gewerkt heeft, zodat u hun geesten sterkt en zij hun bezorgdheid over de zee vergeten. Want zie, wij maken ons klaar om het schip van het land los te maken en uit te zeilen.' Hierop gaf Jezus een teken aan één van de engelen, waarop deze het schip van het land losmaakte. Jezus stond op en ging in het midden van het schip zitten. Andreas bemoedigde zijn discipelen en zei: 'Mijn kinderen, u heeft uw levens voor de Messias opgegeven, vrees niet, want Hij liet ons niet in de steek in de tijd dat wij met Hem in het schip waren. Hij lag toen in het schip te slapen, ons beproevende, want Hij sliep niet echt. Toen er een sterke wind opstak, de zee de golven zo hevig ophitste dat zij boven de mast van het schip uitkwamen en wij doodsbang werden, toen stond onze Redder op en bestrafte de wind. Hierop kwamen de golven tot rust en op zee werd het doodstil.³ Want alles gehoorzaamt aan Zijn bevel, want zij zijn Zijn schepping. Vrees nu dus niet, mijn kinderen.' Nadat Andreas dit alles gezegd had, vroeg hij of zijn discipelen mochten gaan rusten.

Toen zij in slaap gevallen waren, keerde Andreas zich om en zei tegen Jezus: 'Vertel mij mijnheer, en leer mij werkelijk hoe u deze stuurkunst beoefent, want ik heb nog nooit een stuurman een schip zo zien beheersen als ik u zie doen. Want ik heb zestien keer over zee gevaren, dit is de zeventiende, en nog nooit heb ik deze vaardigheden gezien, want dit schip beweegt zich werkelijk over zee alsof zij op het land is. Leer mij uw vaardigheid, O jongeman.' Toen zei onze Heer tegen Andreas: 'Ook wij hebben vaak over zee gevaren en zijn in zware storm verzeild geraakt, maar omdat u de discipel van de Messias bent, heeft de zee u herkend en haar golven niet tegen u opgezet.' Toen riep Andreas met luide stem uit: 'Ik zegen Uw Naam, mijn Heer Jezus de Messias, dat U mij een man heeft laten ontmoeten die Uw Naam verheerlijkt.' Jezus antwoordde en zei tegen hem: 'Vertel mij, discipel van Jezus, waarom de Joden niet in uw Heer geloofd hebben, dat Hij de Ware God is. Leg het mij uit, want wij hebben gehoord dat Hij Zijn kracht aan Zijn discipelen heeft laten zien.' Andreas antwoordde en zei: 'Ja mijn broer, Hij heeft ons laten zien dat Hij de Ware God is, denk dus niet dat Jezus God niet is, want Hij heeft de mens gemaakt.' Jezus antwoordde en zei: 'Waarom geloofden de Joden Hem niet?' Andreas reageerde en zei: 'O mens die de geest van kennis en begrip heeft, waarom beproeft u mij?' Onze Heer zei tegen hem: 'Ik beproef u niet met deze dingen, maar mijn ziel verheugt zich en jubelt hierin.' Andreas zei: 'Mijn broer, de Heer zal uw ziel met grote vreugde en genade vullen.' Onze Heer antwoordde en zei: 'Vertel het dan aan mij.' Andreas antwoordde door te zeggen: 'Heeft u niet van de wonderen die Hij voor hen gedaan heeft gehoord? Aan de blinden gaf Hij zicht,⁴ de lammen liet Hij lopen,⁵ en de doofstommen

² Mattheüs 10:9,10; Markus6:8,9; Lukas 9:3; 10:4; 22:35,36

³ Markus 4:36-41; Lukas 8:22-25

⁴ Jesaja 29:18; 35:5; 42:7,16,18; Mattheüs 9:27-31; 11:5; 15:30,31; 20:29-34; 21:14; Markus 8:22-26; 10:46-52; Lukas 7:21,22; 18:35-43; Johannes 9

⁵ Jesaja 35:6; Mattheüs 4:24; 8:5-13; 9:2-8; Markus 2:3-12; Lukas 5:17-26

liet Hij horen en spreken.⁶ Hij dreef duivels uit,⁷ reinigde de melaatsen⁸ en liet de doden uit de dood opstaan.⁹ Hij veranderde water in wijn,¹⁰ nam vijf broden en twee vissen en gaf de mensen opdracht om in het gras te gaan zitten, zegende het en verzadigde hen ermee. Vijfduizend aten ervan en werden verzadigd zodat er nog over was.¹¹ Ook sprak Hij de zegen uit over zeven broden en verzadigde er vierduizend.¹² Hij deed vele tekenen, wonderen en mirakelen die, als ik ze aan u vertel, u niet in staat zult zijn te verdragen.’ Jezus zei tegen hem: *‘Daar ben ik wel toe in staat, maar het is genoeg, want zelfs vele (voorbeelden) kunnen een dwaas niet overtuigen.’*

Toen de Heer wist dat het schip bijna aan land gekomen was, leunde Hij met Zijn hoofd achterover naar één van de engelen en stopte het gesprek met Andreas. Toen Andreas dit zag, leunde hij achterover naar zijn discipelen en viel in een zeer diepe slaap. Onze Heer zei tegen de engelen: *‘Spreid uw armen uit, ga, en draag Andreas en zijn leerlingen tot aan de poort van de stad waarvan de inwoners mensenvlees eten.’* De engelen deden zoals hen was opgedragen, namen Andreas met zijn discipelen mee en droegen hen tot bij de poort van de stad waarvan de inwoners mensen eten.

(V) Andreas leerlingen zien het paradijs

Toen Andreas uit zijn slaap wakker werd en zijn ogen open deed, zag hij dat hij zich voor de poort van de stad bevond, met zijn discipelen naast zich, zij sliepen nog. Stomverbaasd over wat er gebeurd was, maakte hij hen wakker en zei tegen hen: *‘Sta op mijn kinderen en zie welk een genade ons ten deel gevallen is, weet dat onze Heer bij ons in het schip was en ons op de proef stelde, wij hebben Hem niet eens herkend.’* Zijn discipelen antwoordden en zeiden tegen hem: *‘Denk niet vader van ons, dat wij wisten dat wij over zee zeilden, want wij waren in een diepe slaap verzonken. We hebben gezien dat de engelen kwamen en onze ziel meenamen naar het Paradijs. Daar hebben wij grote wonderen gezien, want wij zagen onze Heer Jezus de Messias op een schitterende troon zitten en alle engelen keken naar Hem op. Wij zagen daar Abraham, Isaak en Jakob, alle (Aarts)vaders en de heilige profeten. Ook u met de twaalf apostelen staande naast onze Heer Jezus de Messias en wij hoorden onze Heer opdragen aan Zijn heilige engelen: ‘Wees gehoorzaam aan de apostelen in alles wat zij tegen u zeggen.’* Dit is het visioen dat wij gezien hebben vader van ons.’

(G) Andreas moet voor Jezus lijden

De gezegende Andreas was ontzettend blij toen hij deze dingen van zijn discipelen hoorde omdat zijn discipelen waardig geacht waren om de grote dingen van God te zien. Hij richtte zijn ogen op naar de hemel en zei: *‘Excuseer mij, mijn Heer en vergeef mij voor wat ik gedaan heb. Want in het schip heb ik U voor een mens aangezien en als mens met U gesproken. Waarmee heb ik gezondigd mijn Heer? U heeft mij Uw majesteit niet getoond.’* Onze Heer zei tegen hem: *‘U*

heeft niet gezondigd Andreas, maar ik heb deze dingen voor u gedaan omdat u gezegd hebt: ‘Ik kan niet in drie dagen naar de hondenstad reizen.’ Zie, nu heb ik u laten zien dat ik in staat ben om alles te doen door mijn kracht. Maar sta nu op en ga de stad binnen naar Mattheüs toe, uw broer, en breng hem uit de gevangenis naar buiten, hij samen met iedereen die met hem opgesloten zit. Zie, ik maak het u bekend voordat u hun stad binnengaat, dat zij u gruwelijke martelingen zullen laten zien, dat uw lichaam aan stukken gescheurd zal worden en uw bloed als water op de grond zal worden uitgegoten. Want de dood kunnen zij u niet geven, maar grote martelingen zullen zij weldra aan u voltrekken. Maar verdraag het en verhard u niet tegen hun kwaadwilligheid. Herinner u de martelingen die ik ondergaan heb toen de Joden mij met vuisten geslagen en in het gezicht gespuwd hebben. Was ik niet in staat om de hemel en aarde in een oogwenk in beweging te zetten en straf te voltrekken aan hen die mij sloegen? Maar ik verdroeg het en vergaf hen, zodat ik u een voorbeeld zou stellen.’

Hoofdstuk 3.

(H) Mattheüs en de gevangenen bevrijdt

Andreas stond direct op en ging samen met zijn discipelen de stad binnen. Hij liep naar de gevangenis en zag de zeven bewakers die voor de poorten van de gevangenis stonden om haar te bewaken, de bewakers vielen neer en stierven. Toen hij dichtbij de poort van de gevangenis gekomen was, tekende hij het kruis op de poort en direct daarop was de poort geopend.

Toen Andreas met zijn leerlingen de gevangenis was binnengegaan, zag Mattheüs Andreas, hij stond direct op en zij vroegen elkaar of het goed ging. Andreas zei tegen Mattheüs: *‘Broer toch, hoe bent u hierin verzeild geraakt? Want zie over drie dagen gaan de mannen van deze stad u hieruit halen en u doden voor hun maaltijd. Waar zijn de heilige geheimen die u geleerd heeft? Want als u deze uitgesproken had zouden hemel en aarde beven.’* Mattheüs antwoordde en zei: *‘Andreas, broer van me, u heeft onze Heer horen zeggen: ‘Zie, ik zend u als lammetjes onder de wolven.’¹³ Want direct toen ik deze gevangenis binnengekomen ben heb ik de Heer gebeden en verscheen Hij aan mij en zei: ‘Verdraag dit zevenentwintig dagen, hierna zal ik Andreas naar u toesturen, hij zal u uit deze gevangenis halen en ook iedereen die hier samen met u is.’ Precies zoals onze Heer het mij beloofd heeft, zie, vandaag zie ik u en nu, wat zullen we doen?’*

Toen keek Andreas de gevangenis rond en zag de mannen die daar vastgebonden zaten, uitgekleeft en gras etend als vee. Andreas sloeg zich tegen de borst en zei: *‘Onze Heer Jezus de Messias, zie wat zij aan mensen die naar Uw beeld en gelijkenis geschapen zijn te eten geven.’* De gezegende begon hierop Satan te bestraffen en te zeggen: *‘Kom maar op Satan, u vijand*

⁶ Jesaja 35:6; Mattheüs 12:22,23; Marcus 7:31-37; 9:14-29; Lukas 11:14

⁷ Mattheüs 8:16; 12:28; 17:14-23; Markus 1:34,39; 7:24-30; Lukas 4:33-35; 9:37-43

⁸ Mattheüs 8:2-4; 10:8; Markus 1:40-45; Lukas 17:11-19

⁹ Mattheüs 9:18-26; Markus 5:35-43; Lukas 7:11-17; 8:40-56; Johannes 11:1-45

¹⁰ Johannes 2:1-12

¹¹ Mattheüs 14:15-21; Markus 6:35-44; Lukas 9:10-17

¹² Mattheüs 15:32-39; Markus 8:1-9

¹³ Mattheüs 10:20; Lukas 10:3

van onze God en Zijn engelen! Hoe lang nog zult u strijden met het menselijk geslacht?'

Andreas en Mattheüs knielden neer en baden. Hierna legde Andreas zijn handen op de ogen van de mensen die blind gemaakt waren en direct daarop zag iedereen het licht (weer). Hierna legde hij zijn hand op hun hart en hun verstand veranderde zodat het (weer) werd zoals dat van mensen. Hij zei tegen hen: 'Vertrek nu naar het lager gelegen deel van de stad, zie langs de weg zult u een grote vijgenboom tegenkomen, ga daaronder zitten en eet van haar vruchten totdat ik bij u kom. Als het wat lang duurt, dan zult u zoveel fruit aan haar vinden als genoeg is voor u.' De mannen antwoordden en zeiden tegen de gezegende Andreas: 'Kom met ons mee heer, anders zouden de heidenen van deze stad ons opnieuw kunnen zien, gevangen nemen en ons martelingen doen ondergaan die erger zijn dan de eerdere.' Hij zei tegen hen: 'Ga in vrede, werkelijk zeg ik u dat, terwijl u onderweg bent, er nog geen hond naar u zal blaffen.' De mannen vertrokken zoals de gezegende Andreas het hen gezegd had, het waren er negenenvertig. Tegen Mattheüs zei hij dat hij samen met zijn discipelen naar de oostkant van de stad moest gaan. Andreas bad en een wolk daalde neer die Mattheüs en zijn leerlingen meenam en op een berg afzette waar de apostel Petrus aan het prediken was en onderwijs gaf, zij bleven bij hem.

Hoofdstuk 4.

(H) Andreas ziet het kannibalistische gedrag van de stad

Nadat Andreas de gevangenis uitgegaan was, liep hij wat rond door de stad. Toen zag hij een pilaar staan waarop een koperen beeld stond en hij ging tegen de pilaar op de grond zitten om te zien wat zou gaan gebeuren. Toen de beulen naar de gevangenis gingen waren om hun maaltijd te halen, zoals zij dat elke dag gewend waren, troffen zij de poorten van de gevangenis geopend aan en de bewakers dood liggend op de grond. Zij keerden terug naar de oversten en zeiden tegen hen: 'Wij zijn naar de gevangenis gegaan en troffen deze geopend aan, met de bewakers dood op de grond liggend. Toen wij naar binnen gingen, troffen wij niemand meer aan.' Toen de oversten dit hoorden, zeiden zij onder elkaar: 'Wat is er hier gebeurd? Zijn er wellicht mannen de gevangenis binnen gegaan die de bewakers gedood hebben, degenen die daar vastgebonden zaten meegenomen hebben en weer vertrokken zijn?' Toen zeiden de oversten tegen de beulen: 'Ga naar de gevangenis en breng de zeven bewakers, dan kunnen wij deze vandaag opeten. Haal daarna direct alle oude mannen van de stad op en laat ze het lot onder elkaar werpen. Degene waarop het lot valt zullen wij dagelijks doden, zeven tegelijk, als voedsel voor ons, totdat wij jonge mannen uitkiezen om aan boord van een schip te gaan en op weg te gaan naar de landen rondom ons, om mensen aan boord van hun schip te halen en hierheen te brengen, zodat die ons tot voedsel kunnen dienen.'

Toen de beulen naar de gevangenis gegaan waren, brachten zij de zeven dode bewakers mee. Er was daar in het midden van de stad een grote oven gebouwd. Aan de zijkant van de oven stond een grote stenen drinkbak waarin zij gewoon waren de mannen te doden. Als hun bloed vloeide, kwam dit in deze trog

terecht. Zij haalden dit er gewoonlijk uit en dronken het op. Nu gebeurde het dat, toen zij de zeven doden gebracht hadden, zij hen naast de drinkbak neerlegden om hen op te kunnen tillen en de hand aan hen te kunnen slaan.

De gezegende Andreas hoorde een stem die tot hem sprak: 'Andreas kijk en zie wat in deze stad gedaan wordt.' Toen hij het zag bad hij en zei: 'Onze Heer Jezus de Messias die mij naar deze stad gebracht heeft, sta niet toe dat er maar iets afschuwelijks in deze stad gebeurt, maar laat de messen uit de hand van deze beulen vallen.' Direct daarop raakten hun handen verlamd en zij waren niet in staat om ze op te tillen of te laten zakken. Toen de oversten zagen wat er gebeurd was, huilden zij bitter en zeiden: 'Wee ons, want er zijn tovenaars hier die de gevangenis binnen gegaan zijn, de bewakers gedood hebben en degenen die gevangen gezet waren naar buiten gebracht hebben. Zie, zij hebben ook de beulen betoverd, wat moeten wij nu doen?'

(H) De oude man en het gebed van Andreas

Toen zeiden zij tegen de beulen: 'Ga, verzamel de oude mensen van de stad voor ons, want wij hebben honger.' Zij vertrokken en verzamelden hen, totaal waren het er 216 en zij brachten hen bij hun oversten. Zij gaven hen opdracht om het lot te werpen, waarop het lot op zeven oude mannen viel. Één van de oude mannen waarop het lot gevallen was, reageerde als volgt naar de beulen: 'Ik smeek u, ik heb een kleine zoon, neem hem en dood hem in mijn plaats en laat mij gaan.' Zij zeiden tegen hem: 'Dat kunnen wij niet doen, tenzij de oversten het ons toestaan.' De beulen gingen dit daarop aan de oversten vertellen en de oversten antwoordden hen het volgende: 'Als hij een vervanger inbrengt, laat hem dan gaan.' De beulen lieten dit de oude man weten. De oude man gaf hen ten antwoord: 'Ik heb ook een dochter, neem haar samen met haar broer om te slachten en de beulen namen deze kinderen mee om hen te doden. Zij huilden en zeiden: 'Dood ons niet in onze jeugd, maar sta ons toe om volwassen te worden, dan mag u ons doden.' Ook dit was in de stad gebruikelijk, dat zij de doden niet begroeven maar opaten. De beulen sloegen geen acht op deze kinderen, maar namen ze mee en gingen naar de drinkbak, waarin zij gewoonlijk de mannen doodden, om hen te doden.

Toen de heilige Andreas dit zag, huilde hij bitter en zei: 'Onze Heer Jezus de Messias, zoals U naar mij geluisterd heeft wat betreft de zondaars (tegen) deze dode (bewakers), en uw Goddelijkheid het niet toegestaan heeft dat zij opgegeten werden, zorg er ook nu voor dat deze kinderen niet lijden om ter dood gebracht te worden, maar laat hun handen verlamd zijn en laat hun messen vallen en smelten als was in het vuur.' Op het moment dat de gezegende Andreas bad, werden de messen losgemaakt en vielen uit de handen van de beulen. Toen de heilige Andreas zag wat er gebeurde was, verheerlijkte hij God die hem in alles verhoord had.

(H) Confrontatie tussen Andreas en Satan

Toen de oversten zagen wat er gebeurd was, huilden zij bitter en zeiden: 'Wee ons! Wat kunnen wij nog doen?' Toen nam Satan de gestalte van een oude man aan en ging in hun midden staan en zei: 'Wee u! Wat kunt u nog doen? Want u heeft geen voedsel. Sta nu op

en neem een vreemdeling die Andreas heet in deze stad gevangen en vermoord hem, want hij heeft de mannen die in de gevangenis opgesloten zaten vrijgelaten.'

De heilige Andreas keek naar Satan, hoe hij de menigte toesprak, maar Satan zag de gezegende niet. De apostel van de Messias antwoordde en zei tegen Satan: 'O u vijand van de hele mensheid die voortdurend oorlog tegen hen voert. Onze Heer Jezus de Messias zal u vernederen en u in de diepe afgrond van vernietiging werpen.' Toen Satan dit hoorde zei hij: 'Verfoeid, verfoeid bent u! Ik hoor uw stem wel maar ik weet niet waar u bent.' De gezegende gaf antwoord aan Satan en zei: 'Natuurlijk bent u blind en kunt u de heiligen niet zien.' Toen Satan dit hoorde, zei hij tegen de menigte: 'Kijk goed en grijp degene met wie ik spreek, want dit is de verstoorder van uw zaken.' De kwaadaardigen renden weg om de poorten van de stad te sluiten en trokken de hele stad door op zoek naar de gezegende Andreas, maar zagen hem niet. Toen verscheen onze Heer Jezus de Messias aan hem en zei tegen hem: 'Sta op Andreas, laat hen uw macht zien zodat zij leren dat de macht van Satan die in hen woont niets voorstelt.'

(H) Andreas drie dagen aan touwen door de stad gesleept

Toen stond de gezegende Andreas voor de ogen van de complete menigte op en zei: 'Ik ben Andreas, u zoekt mij!' Daarop rende iedereen naar hem toe, greep hem en zei tegen hem: 'Zoals u met ons gedaan heeft, zullen wij met u doen.' Zij begonnen samen te overleggen en zeiden: 'Met welke dood zullen wij hem vermoorden? Als wij werkelijk zijn hoofd afhakken, is de dood niet bitter (genoeg). Als wij hem met vuur doden, betekent dat ook niets.' Nadat Satan in één van hen was gevaren zei deze tegen hen: 'Zoals hij ons heeft doen lijden, zo zullen wij hem laten lijden. Laten wij het volgende met hem doen, laten wij touwen om zijn nek binden en hem door de straten en lanen van de stad voortslepen. Als hij (uiteindelijk) dood is, dan zullen wij zijn lichaam onder elkaar verdelen.' Alle mensen leek dit een goed idee te zijn en zij deden touwen rond zijn nek en sleepten hem door alle straten en lanen van de stad, totdat zijn lichaam helemaal verscheurd was vanwege de stenen waarover hij voortgetrokken was en zijn bloed als water stroomde. Toen het avond geworden was, gooiden zij hem met zijn handen achter zich gebonden in de gevangenis.

In de ochtend brachten zij hem weer naar buiten en deden touwen om zijn nek, waarna zij hem door de hele stad sleepten, zijn hele lichaam scheurde open door de grond. De gezegende bad met zuchten en zei: 'Onze Heer Jezus de Messias, zie wat zij met mij doen en ik verdraag het omdat U mij dat opgedragen heeft. Want als het niet vanwege Uw genade was, dan zou U hen samen met hun stad in de diepe afgrond gestuurd hebben, maar sta de vijand alstublieft niet toe om mij te bespotten.'

Toen de gezegende deze dingen gezegd had, antwoordde Satan achter hem en zei tegen de mensen: 'Sla hem op zijn mond zodat hij niet kan spreken.'

's Avonds wierpen zij hem opnieuw in de gevangenis. Daarna nam Satan zeven demonen met zich mee en ging de gevangenis binnen. Ze gingen voor de heilige Andreas staan en bespotten hem met te zeggen: 'Nu bent u ons in handen gevallen, wie zal u daaruit verlossen? Want zie, u vernietigt ons werk in elke stad en heeft onze tempels en heiligdommen die voor ons gebouwd waren verwoest.' Satan gaf de zeven demonen die bij hem waren de opdracht om de gezegende te doden. Toen de demonen dichterbij kwamen en het zegel van de Messias tussen zijn ogen zagen, werden zij bang en vluchtten van hem weg. Satan reageerde hierop en zei tegen hen: 'Waarom vlucht u van hem weg? Wat is er aan de hand?' Zij antwoordden hem: 'Wij kunnen niet dichtbij hem komen vanwege het zegel dat hij draagt, maar gaat u zelf en dood hem als u daartoe in staat bent.' Satan zei tegen hen: 'Kom op, laten wij hem bespotten.' Daarop kwamen de demonen, samen met hun meester Satan en bespotten de gezegende met te zeggen: 'U bent tot grote schande en zware veroordeling genaderd Andreas.' Toen de gezegende Andreas deze dingen hoorde zei hij: 'Als u mij direct vermoordt, zal ik u geen plezier doen, maar mijn Heer plezieren. Want als mijn Heer mij in deze stad bezoekt, zal ik u pijnigen zoals u dat verdient.' Toen de demonen deze dingen hoorden, gingen zij in rook op.

(V) Het lijdende vlees als bomen die vrucht dragen

's Morgens brachten zij de gezegende Andreas uit de gevangenis naar buiten en bonden touwen om zijn nek, waarna zij hem voorttrokken. Opnieuw scheurde zijn lichaam open en al zijn hoofdhaar werd uitgetrokken. De gezegende riep met een luide stem, onder zuchten en tranen en zei: 'Onze Heer Jezus de Messias, deze pijnigingen na drie dagen zijn genoeg voor mij, zowel overdag als 's nachts, zowel van Satan als van de demonen en de heidenen. Geef de opdracht Heer om mijn geest te ontvangen, of toon mij Uw genade zodat ik versterkt wordt.' Toen hij deze dingen gezegd had, klonk een stem die Hebreeuws sprak en zei: 'Andreas, hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.'¹⁴ Keer u nu om en kijk naar uw vlees dat van u afgescheurd is en zie wat ervan geworden is.' Toen keek hij en zag grote volgroeide bomen die vrucht droegen. De heilige Andreas zei: 'Nu weet ik Heer dat U mij niet verlaten heeft.'

(H) De genezing van Andreas, het water uit de pilaar

's Avonds wierpen zij hem weer in de gevangenis en zeiden: 'Zijn lichaam is vernietigd, vannacht zal hij sterven.' Toen verscheen onze Heer Jezus de Messias aan hem in de gevangenis en zei tegen hem: 'Andreas, geef mij uw hand.' Hij pakte Zijn hand en direct stond hij gezond op. De gezegende viel neer en aanbad Hem. Hierna keek hij naar het midden van de gevangenis waarin hij opgesloten zat waar hij een pilaar zag staan die in het Grieks Albast genoemd wordt. Andreas strekte zijn hand (ernaar) uit en zei: 'Domme steen, wees bevreesd voor het teken van het kruis waarvoor hemel en aarde beven. Laat direct veel water uit u stromen dat de hele stad onderdompelt.' Direct daarop stroomde er veel water uit de pilaar, als een

¹⁴ Lukas 21:33

kolkende stroom. Het water steeg snel en doodde hun kinderen en vee en iedereen probeerde de stad te ontvluchten.

Toen bad de gezegende Andreas en een angstwekkende wolk verscheen die de stad als een muur omgaf zodat zij niet in staat waren om te vluchten. Toen Andreas merkte wat er gebeurde, verheerlijkte hij God en zei: 'Ik zegen U onze Heer Jezus de Messias!' Alle inwoners van de stad beefden, huilden en zeiden: 'Wee ons want al deze dingen overkomen ons vanwege de vreemdeling die in de gevangenis zit. Laten wij gaan om hem vrij te laten zodat hij niet ellendig sterft vanwege het water van de overstroming en door dit vuur.'

Iedereen ging naar de gevangenis toe en huilde met berouw in hun stem. Toen Andreas zag dat hun geest zich voor hem vernederd had, zei hij tegen de pilaar: 'Genoeg nu, laat er geen water meer uitstromen. Zie, ik zal uitgaan en het woord van God prediken. Tot u zeg ik dat als de mensen van deze stad zullen geloven, ik er een kerk zal bouwen en u daarheen zal verplaatsen, u meenemen en daar rechtop in zal plaatsen als beloning voor het antwoord dat u mij gegeven heeft en omdat u gedaan heeft wat u was opgedragen.' Op dat moment stopte het standbeeld met stromen en Andreas ging de gevangenis uit, terwijl het water voor hem uitstroomde.

(H) De oude man door de aarde opgenomen voor zijn zonde

Toen kwam de oude man die zijn kinderen in zijn plaats aan de slacht overgegeven had, ging vlak voor hem staan en zei: 'Wees genadig voor ons, heer van ons.' Andreas antwoordde en zei tegen hem: 'Ik vraag u, hoe kunt u tegen mij zeggen dat ik u genadig moet zijn, terwijl u geen genade toonde voor uw (eigen) kinderen? Maar ik zeg u dat dit water in korte tijd in de diepte van de afgrond zal verdwijnen met de beulen die de mannen gedood hebben en ook u zult samen met hen worden opgeslokt.' Hij draaide zich om en zei tegen de verzamelde menigte: 'Kom met mij mee, jullie allemaal.' Terwijl zij achter hem aan liepen, scheidde het water zich naar links en rechts voor de voeten van de heilige, totdat hij aankwam bij de plaats van de drinkbak. De gezegende Andreas richtte zijn gezicht omhoog naar de hemel en bad. De aarde opende zich (hierop) en slokte het water, de beulen en de oude man in zich op. Toen de mensen uit de stad zagen wat er gebeurd was, zeiden zij onder elkaar: 'Wee ons! Want deze man is hierheen gestuurd door God en hij zal ons doden vanwege de martelingen die wij hem aangedaan hebben. Want zie, zoals het gegaan is met de beulen en de oude man, zo zal het ons ook vergaan.'

Hoofdstuk 5.

(H) Het oordeel ongedaan gemaakt, de bevolking gedoopt en geleerd

Toen de gezegende Andreas dit hoorde zei hij: 'Vrees niet mijn kinderen, want zelfs dezen zal God niet in

het dodenrijk laten blijven. Zij zijn weggerukt naar de diepere aarde opdat u zou gaan geloven.'

Toen gaf Andreas opdracht om iedereen die door het water verdrongen was te brengen. Zij waren niet in staat om ze allemaal te brengen, want degenen die door het water omgekomen waren, waren vele mannen, vrouwen, kinderen en dieren. Toen bad de gezegende tot God, ze herkregen hun adem en iedereen stond op. Hierna doopte hij hen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Geest der heiligheid.

Hij tekende voor hen de vorm van een kerk uit en deze werd snel gebouwd. Zij haalden de pilaar waar het water doorheen gestroomd had en plaatsten deze rechtop in de kerk. Hij schreef regels en wetten voor hen op waarmee zij hun bestaan konden opbouwen, en droeg de geheimen van onze Heer Jezus de Messias aan hen over. Hij gebod hen te zaaien en gevoed te worden door zich in het zweet te werken. Hij haastte zich om bij hen te vertrekken, maar zij smeekten hem, van de jongste tot de oudste en zeiden hem: 'Wij smeken u, blijf nog een paar dagen bij ons, want wij zijn kinderen in het geloof, zodat wij uit de gezegende fontein van uw goddelijke woorden ontvangen mogen.' Maar hij stemde niet in om bij hen te blijven en ging op weg.

Toen nam de Heer de vorm aan van een mooi kindje en zei tegen hem: '*Waarom gaat u weg, hen zonder vrucht achterlatend en geen medelijden tonend aan de kinderen die achter u aankomen en het uitroepen? Ga daarom terug naar de stad en blijf nog zeven dagen bij hen en wanneer u de stad binnenkomt, breng dan degenen die door de afgrond zijn opgeslokt weer naar boven.*'

Toen verheerlijkte Andreas God en zei: 'Gezegend bent U onze Heer Jezus de Messias, want U wilt niet dat een mens zou vergaan, maar dat hij zou leven.' Dus keerde hij terug en ging de stad weer binnen.

Toen de mensen uit de stad zagen dat hij teruggekomen was, waren zij ontzettend blij. Hij bracht daar zeven dagen door, hen onderwijzende en bevestigende in het geloof van onze Heer. Toen bad de gezegende Andreas, en de mannen die door de afgrond opgeslokt waren herkregen hun adem. Na de zeven dagen gingen alle mensen uit de stad naar buiten en liepen met hem mee, van de jongste tot de oudste, zij riepen uit en zeiden: 'Één is de God van de gezegende Andreas, onze Heer Jezus de Messias, de Zoon van de Levende God, aan Wie het past om glorie, aanbidding en dank te brengen, samen met Zijn gezegende Vader en Zijn levende Heilige Geest, voor eeuwig en altijd, amen.'

Hier stopt de geschiedenis van Mattheüs en Andreas toen zij de stad van de honden bekeerden, dat is Irkã.²

¹ ¹ Apocryphal Acts of the Apostles (1871) Volume 2. pp.93-115. uit Engels vertaald. Ante Nicene Christian Library deel III, B.P Pratten, Marcus Dods, Thomas Smith Hamilton/Robertson, 1867.

² De Turkse betekenis voor stad. Mogelijk een plaats rond de Kaspische zee in het huidige Iran of Turkmenistan